

Teleurstelling in Turkije

Voor het piepjonge damesteam waren de verwachtingen reëel en was het devies vooral te leren.

Bij de heren lag de lat een stuk hoger. Té hoog naar zou blijken.

TEKST KIM CHANG EN MARTIJN PAEHLIG

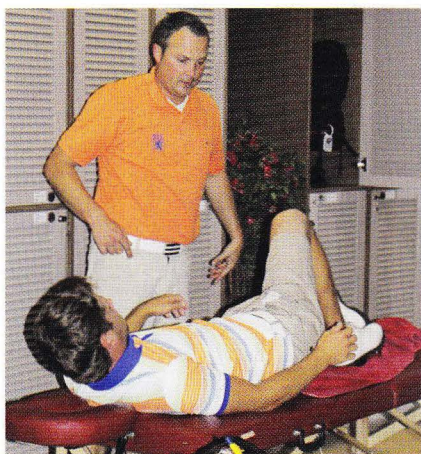


'JE HEBT GEWOON GEEN GARANTIES. OOK DAT IS GOLF'

Met de nummer 2 en 38 van de wereld in het team, met twee jongens ook die bovenal een heel succesvol jaar kennen en op het punt staan professional te worden, was het logisch dat er behoorlijk hoge verwachtingen waren. Nou ja, hoog? De doelstelling was een plaats bij de beste acht van het toernooi, alles daarboven zou mooi meegenomen zijn. Al ontkende niemand dat een medailleplaats zeker tot de mogelijkheden behoorde. Het spelersmateriaal – Daan Huizing, Robin Kind en Rowin Caron – en de nauwgezette voorbereiding – ter plaatse met begeleiders Eric Brommert, Hayo Bensdorp en Bas van der Steur – maakte die nauwelijks uitgesproken ambitie reëel.

‘Als je kijkt naar de acht à tien landen die hier serieus mee kunnen doen om de prijzen – Zweden, Duitsland, Australië, Engeland, Amerika en Zuid-Afrika bijvoorbeeld, en ook Nederland ja – dan zie je dat die allemaal heel gericht werken’, vertelt captain Eric Brommert kort voor aanvang van het toernooi. ‘Er zijn landen die zo uit de bus de drivingrange opstappen, maar er zijn ook landen – waaronder wij – die bijvoorbeeld met een fysio veel werk verzetten. Bas van der Steur maakt de jongens helemaal los s ochtends, er wordt wat warmgelopen, er wordt niet zomaar wat gedaan. Als je mee wil doen op dit niveau, draait het om dit soort dingen. Om de kansen en ambities van Nederland te onderstrepen, wees Brommert ook naar de drie spelers

die Oranje vertegenwoordigden.’ Daan heeft natuurlijk sowieso een heel goed jaar achter de rug met een paar geweldige overwinningen. Robin doet het ook goed en heeft daarbij net de eerste fase van Qualifying School succesvol volbracht. En Rowin zie je ook steeds meer op zijn gemak raken. Dat heb ik hem ook meegegeven. Ontspan en ga ervoor in een min of meer vrije rol. Ik heb liever dat hij twee keer een 76 en twee keer een 68 binnenbrengt dan vier keer een 72. Toen ze (Huizing en Kind bij het WK van 2010, red.) hier de vorige keer waren, waren ze toch nog relatief onervaren. De afgelopen twee jaar hebben Robin en Daan heel veel wedstrijden gespeeld, hebben ze eigenlijk alle tegenstanders wel leren kennen, én hebben ze van heel veel jon-



Fysiotherapeut Bas van der Steur maakt iedere ochtend de spieren los.

gens ook gewonnen. Zoals Daan terecht opmerkte: "Waarom deze week dan niet?"

GEEN EXCUUS

Na de eerste ronde, en zelfs nog na de tweede, lag het Nederlandse vlaggenschip nog prima op koers. Een herhaling van 2006 – toen Luiten, Besseling en Sluiter de wereldtitel pakten – was door de suprematie van het voor de veertiende keer winnende team van Amerika weliswaar niet meer mogelijk, maar het podium lonkte wel degelijk. 'We gaan de baan in met als doelstelling elke dag -6 binnen te brengen', had Brommert voor aanvang gezegd en al op de eerste dag werd dat er eentje meer door een indrukwekkende vijf onder par van Daan Huizing en een solide twee onder par van Robin Kind. Het verleide de twee beste Nederlandse amateurs bijna in koor tot de uitspraak dat

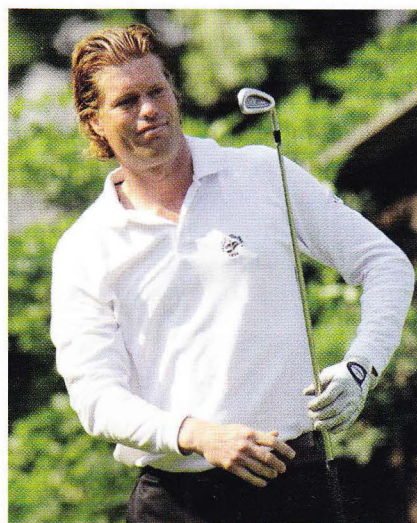
'dit het begin is waar je op hoopt'.

De tweede ronde ging het moeizamer, maar mopperde niemand over het dag-totaal van drie onder par waardoor het podium nog altijd binnen handbereik was. Het gat met nummer drie was maar twee slagen, het gat met nummer twee ook nog maar vier. Alles lag nog open voor het begin van de laatste omloop van het toernooi, dat wegens weersomstandigheden werd teruggebracht tot 54 holes.

Die derde ronde was echter nog maar nauwelijks begonnen, of de kaarten lagen totaal anders. De Nederlanders schoten naar een score boven par, met Daan Huizing +5 na tien holes als negatieve en onverwachte uitschieter.

Natuurlijk waren er excuses aan te voeren geweest. Door een onweersbuitje op vrijdag was er die dag nauwelijks gespeeld en lag het schema van het toernooi danig in de war. Er zou wel, niet, wel, en uiteindelijk toch niet gespeeld worden op vrijdag. Pas in de loop van de tweede ronde op zaterdag – toen iedereen nog in de baan was – maakte de organisatie bekend dat de wedstrijd over 54 holes zou gaan, waarbij er al op zaterdagmiddag begonnen zou worden met die derde ronde om eventueel slecht weer op zondag voor te zijn.

Het liet Nederland slechts vijf kwartier om te herstellen tussen de tweede en derde omloop, en in die periode moest het coachingsteam ook nog eens proberen de starttijden aangepast te krijgen. Door een fout van de organisatie kwam Nederland niet terecht in de groep waar de directe concurrenten speelden, maar ►



NIELS BOYSEN:
'DIT IS NATUURLIJK EEN DOMPER'

Technisch directeur bij de NGF, Niels Boysen, kijkt niet op van de 28ste plaats in het dames-toernooi. 'We hebben bewust gekozen om een jong, onervaren team af te vaardigen. Van een team met twee 16-jarigen die hun debuut op een WK maken kun je niet verwachten dat ze heel hoge ogen gaan gooien. Dat was ook niet de opzet. Dit keer hebben ze kunnen leren en ervaring opgedaan. Die ervaring hebben ze hard nodig over twee jaar.'

De afloop van het WK heren ervoer Boysen echter als een fikse tegenschlag. 'Op papier hadden we een team dat zeker medaillekansen had. De sfeer in de groep was goed, de voorbereiding, de fysieke begeleiding, de vorm was er. Na de eerste dag werd dat nog eens bevestigd. En dan gebeurt er dit. Natuurlijk, dat ritme raakte in de war door het onweer en het lange wachten. Maar dat mag geen excuus zijn. Maar op de laatste dag hebben de mannen alledrie een heel slechte dag. Je mag er één bij je hebben die zijn dag niet heeft, maar niet alledrie. Dan ben je gewoon weg op een WK. Aan de omstandigheden op de laatste dag kon het niet hebben gelegen, die waren goed. We hebben op de slotdag een van de slechtste teamscores van de dag binnengebracht. En de reden? We weten het niet. Het ging 'gewoon' mis, bij alledrie de spelers. Daan, Robin en Rowin zijn heel goede spelers. Het kan zijn dat het mis ging met de focus – op de laatste dag wisten ze immers dat ze het goud niet meer gingen halen. Maar dan nog. Dat het zo fout kan gaan op een laatste dag. Een ding staat vast: in topgolf kun je een score niet forceren. Doe je dat wel, dan kan het zich juist tegen je keren. Je moet je spel spelen en het laten gebeuren, dan komt die score vanzelf.'

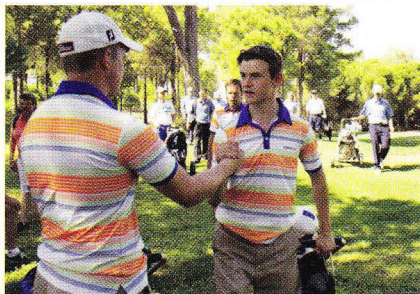




In de oefenronde op woensdag wordt de baan verkend.

bij het tweede echelon én aan de andere kant van de baan, waar het op dat moment lastiger speelde.

Meer dan een voorzichtig 'sorry' van de



Daan Huizing en Robin Kind zijn op donderdag nog vol goede moed.



Robin Kind.



Het Nederlands team tijdens de openingsceremonie. Vlnr. Daan Huizing, Robin Kind, Rowin Caron en captain Eric Brommert.

organisatie kreeg Nederland niet, maar niemand van de Nederlanders had de behoefte de ongelukkige gang van zaken als excuus aan te voeren, zelfs niet nadat het begin van de derde ronde desastreus was verlopen, waardoor de medaillekansen op zondag tot nagenoeg nul waren gereduceerd.

GEEN GARANTIES

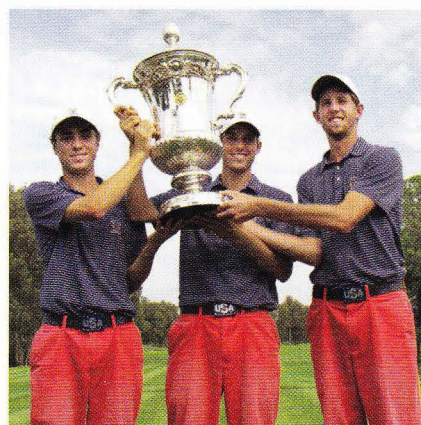
Toch waren de Nederlanders gretig voor aanvang van het laatste deel van de laatste ronde. De gedeeld negende positie waarmee de baan met nog negen holes te spelen werd verlaten, bood immers voldoende aanknopingspunten om de gestelde doelen alsnog te halen. Maar ook op zondag liep het niet zoals verwacht, ondanks de overtuiging waarmee het drietal aan het restant van de ronde begon. Opnieuw waren er kansen, maar deze werden niet benut, en opnieuw werd er averij opgelopen. Zoveel averij dat Nederland aan het einde van de ronde naar een zeventiende plaats was geduikeld op het leaderboard. Nog steeds beduidend beter dan de 34ste plaats van twee jaar geleden, maar wel de één na slechtste prestatie in de afgelopen 25 jaar. Zeker gelet op de kwaliteit van de spelers was de mineurstemming dan ook groot bij alle betrokkenen.

Captain Eric Brommert sprak van een collectieve wanprestatie, Rowin Caron probeerde zijn teleurstelling hoofdschuddend onder woorden te brengen, Robin Kind snapte niet dat het er niet uitgekomen was, en nummer 1 Daan Huizing

was naast diep teleurgesteld ook snel weer realistisch. 'Het is natuurlijk niet zo dat we hier wel even een medaille op kwamen halen, ook met goede spelers moet het allemaal wel op zijn plaats vallen. We hebben er alles aan gedaan – zowel hier als in de voorbereiding – maar het leverde dus niets op. Je hebt gewoon geen garanties. Ook dat is golf.' ►



Het slechte weer op vrijdag speelt het Nederlandse team wel parten, maar wordt niet als excuus aangevoerd voor de teleurstellende uitslag.



EINDUITSLAG HEREN

World Amateur Team Championships 2012
Gloria Golf Resort, Belek, Turkije

TEAMS

1.	Verenigde Staten	-24
2.	Mexico	-19
T3.	Korea	-15
T3.	Duitsland	-15
T3.	Frankrijk	-15
T17.	Nederland	-3

INDIVIDUEEL

1.	Sebastian Vazquez (Mex)	-15
2.	Chris Williams (VS)	-14
3.	Mortiz Lampert (Dui)	-13
T39.	Daan Huizing	-3
T99.	Robin Kind	par
T82.	Rowin Caron	+8

Dames rookieteam wordt 28ste

De uitkomst van het WK voor de Nederlandse dames was niet boven verwachting, maar ook niet onder verwachting. Met een teamtotaal van +16 over 72 holes bleven Anne van Dam, Ileen Domela Nieuwenhuis en Charlotte Puts onder leiding van captain Walle Danewid en NGF-coach Joost Steenkamer binnen de top-30 van de wereld.

Bovenaan eindigde Korea, dat de Espirito Santo Trophy voor de derde keer won: ook in 1996 en tijdens de laatste editie in 2010 leverden zij het beste team. Opvallend: de drie speelsters die in deze editie het goud wonnen, waren niet dezelfde als in 2010. Het bevestigt de trend die al jaren zichtbaar is in de hoogste dames-



Ileen Domela Nieuwenhuis was met een gedeelde 61ste plaats de beste van de Nederlandse dames.



Anne van Dam liet van tijd tot tijd gedurfd spel zien.



Goede ballstriking bij Charlotte Puts.



'HET BELANGRIJKSTE IS DAT ZE NIET OPGEVEN EN VAN DE MOEILIJKE MOMENTEN LEREN'

golfdivisie, de Amerikaanse LPGA Tour, waar de Zuid-Koreaanse speelsters de overhand hebben. Ter illustratie: Korea voert de ranglijst aan van meeste speelsters in de top-10 van de wereld, meeste speelsters in de top-100 van de wereld én meeste speelsters in de top-500 van de wereld. De drie topamateurs die de wereldbeker 2012 veroverden, stappen, bijna vanzelfsprekend, binnenkort ook over naar de profs.

Voor alledrie de Oranjespeelsters was het een WK waarin ze mooie ervaringen opdeden, maar ook een debuut waar ze met gemengde gevoelens op terugkeken. Een aantal persoonlijke doelen – bij de beste helft van het veld eindigen, bijvoorbeeld – werd gehaald. Afspraken werden niet altijd, maar wel vaak nagekomen: aanvallend spelen wanneer het kan, verstandig wanneer het moet, maar altijd met commitment. Puts slaagde er met goede ballstriking in veel fairways en greens te raken, Van Dam liet gedurfd en overtuigend spel zien, Domela Nieuwenhuis vocht zich vier dagen lang op karakter naar een stabiele ronde die meetelde voor het teamresultaat. Het werd echter allemaal beloond met 'slechts' een 28ste plaats.

Coach Joost Steenkamer: 'Natuurlijk, wij – en zij – weten dat ze lagere scores kunnen neerzetten. Dat hebben ze eerder laten zien, we hebben ze niet voor niets

uitgekozen. Ze hebben goede dingen laten zien. En natuurlijk gaan er dingen fout, dat kun je nu eenmaal niet voorkomen. Er kan een putt misgaan, het kan een verkeerde club zijn, geen honderd procent focus of commitment, of een onverstandige keuze in de baan. Het belangrijkste is dat ze niet opgeven en van de moeilijke momenten leren.'

Mede mogelijk gemaakt door Corendon

EINDUITSLAG DAMES

World Amateur Team Championships 2012
Gloria Golf Resort, Belek, Turkije

TEAMS

1.	Zuid-Korea	-13
2.	Duitsland	-10
T3.	Finland	-9
T3.	Australië	-9
T5.	Nieuw-Zeeland	-8
T28.	Nederland	+16

INDIVIDUEEL

1.	Lydia Ko (NZ)	-14
T2.	Krista Bakker (Fin)	-8
T2.	Camilla Hedberg (Spa)	-8
T4.	Hyo-Joo Kim (Kor)	-7
T61.	Ileen Domela Nieuwenhuis	+10
T74.	Anne van Dam	+13
T82.	Charlotte Puts	+16